



SLOVENE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SLOVÈNE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ESLOVENO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)
Lundi 10 mai 2004 (après-midi)
Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napišite komentar k **enemu** izmed naslednjih dveh besedil:

1. (a)

VONJ POKOŠENE TRAVE

Kako te gledam, zemlja,
v valujoči luči večera,
drhtim ob tvojih klicih
in trpki okus poslavljanja
5 mi zaliva usta dan za dnem.

Tvoje oko sem, tvoje srce,
tvoja duša, tvoj spomin,
v meni se razpenjajo tvoje mavrice,
v meni gledajo oči mnogih src
10 in govore vdana usta
davnih ljubezni,
v mojih prsah se sveti
dih neznanih žena,
v meni dihajo
15 tvoja leta.

V sebi nosim šumenje gozdov,
ki jih že davno ni več,
in vonj pokošene trave,
v njem se družijo
20 cvet in smrt.

Kakor skriven, teman čar
govorim te besede,
in ko hodim po nizki travi
v otožnem vetru in blagi luči,
25 čuti to krhko bitje,
da jih ti govoriš,
ti jih govoriš.

Jože Udovič: *Ogledalo sanj* (1961)

1. (b)

Občutje, da pogrešaš pokrajino s cipresami in pogledom na obraz morja, se je prikradlo nezavedno. Glasovi ljudi in njihove podobe so se vrstili v nizu nočnih prikazovanj, a ti ljudje so bili daleč, tuji. Eva ti je puščala svobodo, trudil si se s kuhanjem, celo nekaj skic k tekstom za otroke si naredil, pa je urednik le zamahnil z roko, češ da so težki časi, da se 5 revija slabo prodaja, da sicer gre za hvaležno publiko, da za otroke ni nič dovolj dobro, a vendar, ljudje najprej varčujejo pri knjigah, odpovedo se duhovni hrani, da si bo projekt shranil, da je treba počakati, pa podobna nakladaška jajca, tako da si mapo pospravil in se zatekel v prvo proletarsko beznico. Tu je kraljeval znani vonj po švicu, alkotu in postani hrani. Napisal si Meti kartico z motivom pasje glave v laježu. Iskanja, draga moja, vsi smo 10 iskalci praznih dni. In za konec, po glasu intuicije: se vidiva? Telefoniral si znancu Borisu, ki se ni mogel načuditi, kako in kaj počneš v industrijskem mestu.

- Ti tu, ne morem verjeti, slišal sem, da kmetuješ, da si se umaknil. Naj ugibam? Ženska?
- V polno.
- 15 - Nisi imel na obali familijo in sploh?
- Ne sprašuj toliko, edini si, ki ni iz privida.
- Ne razumem.
- Tudi sam ne. Čudno je to mesto.
- Če nimaš korenin, sam ne bi živel nikjer drugje. Če se spomniš leta nazaj, kljub 20 bedni socialni sceni, mesto je znova zaživelo, ne da se. Delaš kaj, razstavljaš?
- Sebe po oštarijah. Razmišljam, morda bom šel poučevat mularijo, morda ostanem tu.

Naročal je nove in nove runde pijače. Ni se mogel izogniti predavanju, že deseto leto je poučeval na srednji šoli.

- 25 - To je to, ta kurčeva srednja leta, ne tič ne miš nisi, čas zadnjih odločitev pada, samo navidez več odgovorov kot vprašanj, treba se je iztrgati letargiji in otopelosti, početi kaj kreativnega, magari bio vrt, meditacijo, ne vem, samo mirovanje ubija.
- Prepuščam se toku.
- To misliš ti, pravila so določena, veliko tega je bilo odločeno prej, kaj pa je tok? Sam 30 sem pamžem psiholog, spovednik, tata in mama, prijatelj, učitelj čisto na koncu. Čuj, ne izčrpava me, samo to ni tisto.

Franjo Frančič: *Poševni stolp* v Pisi (1995)